

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kops 1950. gada 29. marta Nr. 79 (5928)

Otrdien, 1989. gada 4. jūlija

Maksa 3 kap.

Lielsiena laiks...

...pa istam neiznāk. Tikai nedēļa laba laika bija. To pilnībā izmantoja arī kolhoza «Vārkava» pirmajā iecirknī. Burtiski piecās dienās tika sagatavotas un ievestas Znotiņu un Gruzdinovkas fermu, kā arī Spūļu liellopu kompleksa šķūņos 256 tonnas laba siena. Tas ir — gandrīz puse no plānotā daudzuma. Tagad atkal lietus saucis, nav arī degvielas. Tāpēc iespēju robežās tiek gatavots skābsiens.

□ ATTELOS: ar savācējpiekabī sienu vešanā čakli strādā ilggadējais mehanizators Jānis Gavars (attēls pa kreisi), darbs ar sienu presi sokas arī jaunajam mehanizatoram Nikolajam Stefanovam (attēls pa labi), lielais siena laiks.

J. SILICKA foto

Aktīvi palīdzēt pārbūvei

— Pirmais jautājums rodas pats par sevi: kādā noskaņojumā atgriezās no kongresa?

— Izjūtas bija ļoti dažādas. Vispirms, bez šaubām, entuziasms. Kongresa dienu spriedze nevarēja atstāt vienaldzīgu, mierīgu, ta radīja vēlēšanos vēl aktīvāk palīdzēt pārbūvei. Otrkārt, kongress prasīja arī zināmu fizisko slodzi. Ne tā kā agrāk: pasēdēji, erti iekārtojies kreslā, nobalsoji, kad aicināja, bet pa starpu, varbūt, arī paguleji. Šis kongress prasīja pilnu atdevi no katra, saspringtu pratu darbu. Bet, kad atgriezāmies, tik daudz darba un tik daudz asu, neatrisinātu problēmu gāzes virsu... Tāpēc arī jūtos vienlaikus gan pacīlāts, gan noguris. Un, treškārt, neslēpšu, ne visam, kas notika kongresā, es piekritu.

— Kas jūs neapmierināja kongresā?

— Redziet, mēs kārtējo reizi dzirdējam, arī M. Gorbačovā referātā, kas mums ir jā dara. To, kas mums ir jā dara, jau tevoci Džo pastāstīja, pēc tam — Nikita Sergejevičs, vēlāk — Leonīds Iljičs Brežņevs. Bet mums jāzina, kā to izdarīt. Taču arī šoreiz ceļi, kas sasniegt iecerēto, netika parādīti.

— Varbūt tāpēc, ka kongress noslēcās uz politisko jautājumu apspriešanu? Tagad ir jādzird neapmierinātā balsis: vairāk vajadzēja nodarboties ar plānu, budžetu, ekonomiskām problēmām, nevis ar politiku...

◆ Republikas ekonomiskā suverenitāte Savienības federācijas ietvaros — tādš kredo ir ALFRĒDAM ČEPĀNIM, PSRS tautas deputātam 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā. Piedāvājam lasītāju uzmanībai interviju ar viņu.

— Nē, tam es nepiekritu. Lai sekmiģi atrisinātu ekonomiskās problēmas, mums nepieciešama tāda politiskā sistēma, kas garantētu varas nodošanu deputātu padomēm. Šai sakarībā daži runātāji, arī mūsu republikas Augstākās Padomes Prezidijs priekšsedētājs Anatolijs Gorbunovs, izteica konkrētus priekšlikumus par izmaiņām dažos PSRS Konstitūcijas pantos. Bet ar balsu vairākumu tie tika noraidīti...

— Visvairāk neapmierināja balsošanas «mašīna», kāda izveidojās kongresā. Tādējādi netika pieņemts Baltijas 109 deputātu iesniegtais priekšlikums par visu savienoto republiku ekonomiskās suverenitātes atzīšanu. Mūs atbalsta daudzi, bet kongress tomēr nolēma ņemt vērā vairākuma viedokli. Uzskatu, ka nedrīkst ar vienu mērķu lietot visas Padomju Savienības tautas. Deputātu vairākums, pirmam kārtam — deputāti no Vidusāzijas, pat nesaprata, par ko ir runa. Tas vēl vairāk mani nostiprināja pārliecību, ka katrai republikai savas ekonomiskās problēmas jārisina patstāvīgi. Nonivilešana tāda gigantiskā valstī nav pieņemama. Ne-

var taču, teiksim, Uzbekija lemt par Latvijas, Lietuvas vai Igaunijas lietām, par to, kas tam jā dara. Un otrādi.

— Ar balsu vairākumu tika noraidīts arī Lietuvas delegācijas priekšlikums (to arī mēs atbalstījām). Iai Konstitūcijas uzraudzības komitejā uz paritātes pamatiem ietilptu no katras republikas pa vienam pārstāvim, kuri pēc rotācijas principa būtu šīs komitejas priekšsedētāji. Tad, kā atcerieties, lietuvieši atstāja kongresa zāli.

— Kā jūs vērtējat šo soli?

— Pozitīvi. Arī es izgāju no zāles. Un mūsu delegācijas lielāka daļa tā bija vienīgā iespēja, kā tajos apstākļos pievērst sev uzmanību. Un mēs šo to panācām. Nākamajā dienā ar mums tikās Mihails Gorbačovs, sarunājāmies apmēram 40 minūtes, un vienojāmies, ka Konstitūcijas uzraudzības komitejas izveidošana tiks atlikta līdz rudens Tautas deputātu kongresam. Pa šo laiku speciālā komisija izstrādās nolikumu jeb šīs komitejas reglamentu. Domāju, ka lēmums ir saprātīgs.

— Vienīgais, kas mūs saprot un uz ko mēs varam cerēt, ir Mihails Sergejevičs. Arī es lieku uz viņu lielas cerības. Kaut arī ne vienmēr piekritu viņa izraudzītajām kandidātūram uz dažādiem posteņiem, kurās viņš izvirzīja, jau budams PSRS Augstākās Padomes priekšsedētājs. Gorbačovā autoritāte ir tik milzīga, ka reizēm es, būdams iekšēji pret viņa priekšlikumu, tomēr balsoju par.

— Tādā gadījumā — vai kongress bija patiesi demokrātisks?

— Bija, un pat ļoti. Tik demokrātisku forumu es savā mūžā vēl nebiju piedzīvojis. Bet balsošanas sistēma ir jāpilnveido: nacionālos jautājumus nedrīkst risināt ar balsu vairākumu.

— Vai Latvijas delegācijā bija pilnīga vienbalsība vai arī radās nesaskaņas?

— Kongresa no Latvijas piedalījās 52 deputāti. Mūsu deputātu runas apspriedām kolektīvi, sanākot kopā viena no viesnīcas numuriem. Kaut arī strīdi bija lieli, mums izdevas izstrādāt kopīgu viedokli. Man visumā patika tas gars, kas valdīja mūsu republikas delegātu vidū. Mēs kontaktējāmies arī ar citām delegācijām, konkrēti — ar Maskavas deputātiem.

— Maskava bija izveidots deputātu klubs, mēs tur pabijām. Mus diezgan aktīvi izmantoja kongresa dienās — piedalījāmies visdažādākajos mītiņos, tikāmies ar maskaviešiem un viesiem. Reiz Puškina laukumā sapulcējās 500 — 600 cilvēki. Runāja par dažādām problēmām, arī par to, ka kongress ir sanācis, bet jāgā nekā nerisina.

Pārskats
par lopbarības sagatavošanu rajona saimniecībās līdz 31. jūlijam (pēc rajona agrārūprūniecības apvienības «Preļļi» dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Sagatavots (%)		
	siens	skābsiens	skābbarība
Kirova	69	89	45
Dzeržiņska	53	38	28
Raiņa	50	72	—
M. Gorkija	44	—	116
«Vārkava»	42	45	16
«Sarkanais Oktobris»	—	—	—
	37	27	66
«Rožupe»	32	66	22
K. Marksa	30	55	—
«Sarkanā ausma»	29	106	16
Leņina	26	42	30
«Dubna»	25	34	46
«Sijukalns»	24	71	13
Suvorova	24	44	44
Rudzātu p. s.	24	24	57
«Nākotne»	23	61	55
«Ezerciems»	22	10	42
Aglonas p. s.	19	68	—
«Dzintars»	16	103	17
«Zelta vārpa»	11	77	103
Ruņonas p. s.	10	28	51
«Jersika»	6	68	51
RAJONĀ	28	52	39

Pārskats
par piena izlaukumiem rajona saimniecībās (pēc agrārūprūniecības apvienības «Preļļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izlaikums no govs tūnija III dekādē	1. dekādē, ar balsu taitu 1988. g. (tūn.)	2. dekādē, ar iepriekšējo dekādi (tūn.)
«Sarkanais Oktobris»	18,0	-0,8	-0,4
Leņina	15,8	-2,9	-0,2
«Sarkanā ausma»	15,3	+0,7	-0,2
Dzeržiņska	14,9	—	-0,1
Ruņonas p. s.	14,2	+1,1	-0,1
«Nākotne»	14,1	+1,4	-0,2
«Dzintars»	13,8	+2,0	-0,7
«Rožupe»	13,8	+0,8	-0,3
Raiņa	13,7	+0,6	+0,1
Kirova	13,5	+0,7	-0,6
M. Gorkija	13,3	+0,8	-0,7
«Zelta vārpa»	13,2	+0,5	-0,3
K. Marksa	13,1	+0,6	-0,6
«Dubna»	12,5	+2,3	+0,1
«Jersika»	12,2	-1,2	-0,5
«Sijukalns»	11,8	+0,4	—
«Ezerciems»	11,6	—	-1,0
Aglonas p. s.	11,4	—	-0,5
«Vārkava»	11,0	-0,6	-0,5
Suvorova	11,0	-0,8	-0,4
Rudzātu p. s.	10,7	-0,2	-0,6
RAJONĀ	13,6	+0,3	-0,4

Bija radikālas runas, izsaucaieni un pat aicinājumi (tas notika vakarā ap plkst. 23.00): iesim uz viesnīcu «Moskva», deputāti tur gul, pamodināsim viņus un pateiksim, ko domājam. Tad mēs teicām, ka deputāti negul. Un iesaistītajiem diskutējām. Vēlāk pat pateicību no milicijas saņēmām. Daudzi mūsu deputāti bija mītiņā Lužnikos. Tikāmies arī ar Maskavas latviešu kopienu — viņi mūs uzaicināja. Interese par mūsu darbu bija milzīga.

— Es saņēmu telegrammu no Daugavpils ražošanas apvienības «Klīmiskā šķiedra» kolektīva: man uzdots iesniegt kongresā priekšlikumu par izmaiņām pensiju likumdošanā. Bet N. Rižkova programā šis jautājums bija izklāstīts konkrēti, detalizēti, pa termiņiem un summām. Kaut tas arī nav mans nopelnis, bet vēlētajai norādījums ir izpildīts, par ko es ļoti priecājos.

— Protams, es ļoti vēlējos uzstāties kongresā. Sagatavoju savus priekšlikumus par valsts un republikas ārejo ekonomisko darbību, par tirdzniecības un cenu veidošanas jautājumiem. Negribu izskatīt pašpārliecināts, bet domāju, ka zinu ceļus, kā atrisināt sasāpējušās ekonomiskās problēmas. Esmu pārliecināts, ka mēs neizvilksim valsti no tās atpalicības, kādā tā ir nokļuvusi, ja neliksīm lietā pašu galveno — cilvēku personisko interesi. Tāpēc nepieciešams mūsu sabiedrībā pārskatīt īpašuma formas un līdz ar to arī ražošanas attiecības. Es nedomāju, ka klūsim mazāk komunistiski, ja līdzteku

(Nobeigums 2. lpp.)

Atgriezoties pie publicētā

Paliek dienaskārtībā...

Pēc publikācijas «Vai māmiņa atgriezīsies fabrikā?» (ši gada 1. jūnijā) redakcijā atskan telefona zvani — Livānu stikla fabrikā strādājošās jaunās māmiņas kategoriski noraida faktu, ka viņām katru mēnesi izmaksā 50 rubļu pabalstu.
Kas tad ir noticis? Jeb —vai direktora apstiprinātais lēmums atcelts, tā arī nesācis darboties? Vārds fabrikas direktoram J. Skreļevam:

Ja tiks izpildīts ceturkšņa plāns (bet pašreiz tā izpildē ir apdraudēta). Mēs principā varam atļauties tādu izdevumus, pat neskatoties uz to, ka finansu orgāni mums nesaka ne «jā», ne «nē». To noteiktā pozīcija jebkurā laikā uzņēmumam var pārvērsties par milzīgām finansiālām grūtībām gada beigās. Kur garantija, ka kārtējā pārbaude nefiksēs darba algas straujāku pieaugumu nekā darba ražīguma celšanos?

— Nē. Lēmums nav atcelts, taču tā darbība ir apturēta (kaul arī es parakstīju atbilstošu pavēli) un, lūk, kādu iemeslu dēļ. Šī gada 24. maijā laikraksts «Izvestija» publicēja interviju ar PSRS Valsts darba komitejas priekšsēdētāju I. Gladkinu, kurā ir teikts: «Uzņēmumam ir tiesības pieprasīt valsts pabalstus jebkuru summu, bet tikai uz darba algas fonda rēķina.» Mēs gribējām apmaksāt, kā zināms, no citas «kabatas» — no sociālās un kultūras attīstības fonda, kur līdzekļu fabrikai ir pietiekami.

Piekritu: mūsu māmiņu acis administrācija sevī parādīja ne no labākās puses. Iznāk, ka mēs ne-turam doto vārdu. Patiešām — esam nokļuvuši divdomīgā situācijā. No vienas puses — Likums par valsts uzņēmumu ir kā garantē pilnīgu brīvību nopelnīto līdzekļu sadalīšanā, bet no otras — dažādi likumdošanas papildakti šo rīcības brīvību ierobežo.

Darba algas fonds savukārt sadalās darba algas fondā un materiālās stimulēšanas fondā (pēdējā ietilpst pants «Pabalsti».) Materiālās stimulēšanas fondā patlaban ir 50 tūkstoši rubļu, bet, lai izmaksātu no tā pabalstu jaunajām māmiņām, nepieciešami vismaz 70 tūkstoši rubļu. Turklāt —

Tomēr jautājums paliek dienaskārtībā. Ekonomistiem, darba algas nodaļai, uzņēmuma grāmatvedībai uzdots izstrādāt tāmes pārskatīšanas dažādu variantus, nemoat verā iepriekšminēto pabalstu izmaksu. Taču, kā jau teicu, visu izšķirs tas, vai izpildīsīm vai neizpildīsīm otrā ceturkšņa plānu. Ja iznākums būs labvēlīgs, tad pabalstu izmaksas saskaņā ar nolikumu, sākot no aprīļa.

I. KOROLOVA

Sabiedrība

un tiesiskā kārtība

Kas veicina zādzības?

Pēdējos piecos mēnešos republikā krasi palielinājies zādzību skaits. Salīdzinājumā ar analogisko laiku posmu pērn tas pieaudzis gandrīz par 73 procentiem. Daudz vairāk zādzību pastrādāts Rīgā, Rēzeknē, Ventpilī un Daugavpilī, kā arī Talsu, Kuldīgas un Jelgavas rajonā. Nolaupītās valsts un sabiedriskās mantas kopvērtība tuvojās 240 tūkstošiem rubļu. Pagaidām izdevies atgūt tikai ap tuveni ceturto daļu no šīs summas. Sos datus komentē Latvijas PSR iekšlietu ministrs BRUNO STEINBRIKS:

— Noziegumus pa lielākajai daļai pastrādā recidivisti un parazitiski elementi. Saviem nelītajiem darbiem viņi aizvien biežāk organizējas grupās, iesaistīdami tajās pat nepilngadīgos.

Valsts un sabiedriskā īpašuma zādzības kā viens no bezstrādes ienākumu gūšanas veidiem grauj sociālā taisnīguma principus preču sadalē.

Kases aparātu atlēgas tiek noliktas «zināmās vietās», ko iemanās atrast pat iesācēji zagļi. Nauda un vērtsliešanas tiek glabātas virs noteiktajiem līmeņiem, turklāt nauda ilgāku laiku netiek inkasēta. Atbildīgās personas, ejot pēc darba dienas mājās, dažkārt aizmirst ieslēgt aizsardzības signālziņus, bet gadījumos, kad tā nav kārtībā, laikus neziņo par to attiecīgajam dienestam.

Pagaidām neapmierinoši strādā mūsu darbinieki, kam jāpūpjas par tiesību pārkāpumu profilaksi. Viņi ne vienmēr pietiekami operatīvi un izveicīgi atklāj noziegumus. Taču jāsaprot, ka ne jau viss ir atkarīgs no milicijas centības.

Piemēram, nezināmas personas kādā brīvdienā Glūdā ielauza Jelgavas rajona patērētāju biedrības 24. veikala durvis un no neaizslēgtā seifa izlaupīja 600 rubļus un tirdzniecības zālē paņēma dažādas preces.

Rīgas kooperatīvam «Atlēts» tika nolaupīti 27 kompjuтери, kuru kopvērtība ir apmēram 100 tūkstoši rubļu. Dienzēl arī pēc šī gadījuma netika uzstādīta aizsargsignalizācija. Bet komjaunatnes Daugavpils pilsētas komitejas eksperimentālajam jaunatnes centram jau divas reizes nācies ciest tāpēc, ka tā telpas nav tehniski nodrošinātas.

Vairākos Latvijas Patērētāju biedrību savienības objektos nelabvēlīgā situācija materiālo vērtību glabāšanā atkarojas gadu no gada. Aizsardzības signalizācija nav iekārtota, bet lokālā signalizācija ir mazefektīva un bieži bojājas. Iši sākot, telpu tehniskais nodrošinājums ir ārkārtīgi zemā līmenī.

Tirdzniecības un sabiedriskās ēdīšanas sfēra... Daudzas noliktavu telpas netiek naktī apsargātas, bet dažkārt aizsardzība organizēta tik formāli, ka noziedznieki var rīkoties bez īpaša riska.

Milicijas darbinieki gan presē, gan televīzijā un radio raidījumos daudzkārt vēršusi patērētāju kooperācijas darbinieku uzmanību uz visiem šiem trūkumiem. Taču manāmu pārmaiņu ir ļoti maz.

Minešu tipisku gadījumu: Vila-kas 29. veikalā nezināmas personas ielauza koka sienu un no seifa izlaupīja 20 tūkstošus rubļu. Kā jūs droši vien noprostat, veikalā nebija uzstādīta signalizācija.

Skiet, ir pienācis laiks pārskatīt likumdošanu un palielināt atbildību par valsts, sabiedriskā un kooperatīvā īpašuma saglabāšanu. No ikviena darbinieka acimredzot jāprasa personiska atbildība par paviršību un nesaimnieciskumu, par savu dienesta funkciju neizpildīšanu.

Pārbaudēs milicijas orgāni nēreti atklāj gadījumus, ka atsevišķi tirdzniecības un sabiedriskās ēdīšanas uzņēmumu vadītāji ignorē pat pašas elementārākās prasības attiecībā uz materiālo vērtību glabāšanu. Bieži vien netiek noplombētas iekšējās durvis, netiek aizvērtas ventilācijas lūkas, seifu...

Ar ministru sarunājās LATIN-FORM korespondents
B. SEBJAKINS

VEIS piepus vaigus un, labsirdīgi svilpodams, ņemas purināt, plivināt un žāvēt mazus zilus, baltus un punktainus paladziņus. Mazas buras, kas, pēkšņi parādoties kādās mājas pagalmā, visai apkārtnē pavēsta, ka šai ģimene ienākusi sveļība. «Aplam daudz to autiņu,» nodomā vējš un sparīgi turpina žāvēt mazula paladziņus, nodomājis, ka tas nu gan ir viens varens brekulis...

Taču liels ir vēja, kaimiņu un, jo sevišķi, kaimiņbērnu prieks un pārsteigums, kad māmiņa Antonīna, māsiņas Jana un Ilze kādu dienu iznāk uz ielas ar šaipusē nerdzeti platiem ratiem, un tajos, vai dienā, — veseli divi nīpri puišēti!

Tā Preiļos. Veiguļu ģimenē, mājas, kas atrodas ielā ar skaistu nosaukumu «Darza iela», nupat ienākušās jaunās un priecīgās rūpes. 7. jūnijā gaidītā brālīša vietā pasaulē nāca dvojnubrāļi, un jau 24. jūnijā, kad tikko bija izdzisušas jāņūgunis un mutes bija pagurušas no ligodziesmām, bet toties jo skurbi vitā jāņu vainogi, smaržoja meijas un kalnes, abi brāļi tika pie vardiem. Un tagad viens ir Jānis, bet otrs — Pēteris. Jānis, tas pāpriekšu pasauli ieraudzījis, Pēteris — pēc dažām minūtēm. Tāpēc arī savu vārdadienu viņš arvien svinēs nedēļu vēlāk nekā vecākais brālis.

Bet Veiguļu ģimene ar rāvienu kļuva par daudz bērnu ģimeni. Ar vīstiem tās priekiem un rūpēm. Pri-

ki šobrīd ir lieli. Vectēvam Peterim — par vārda un uzvārda tālāk nesējiem. Tēvam Jānim — par to, ka sieviešu pārsvars mājās beidzot kļuvis par abu pušu līdzsvaru. Māsiņām par to, ka nav jāstrīdas, kurai tad ir brālītis, jo pa brālītīm

Jānis un Pēteris

nu ir katrai. (Un draudzenes, kaimiņu tantes un onkuļi vēltīgi var lūgties, lai vienu brālīti «atdāvina».) Nē, nē, meitenes purina galvu un atkal samiļo brālītis, apčūbina sedziņas vai lūko pēc knupīšiem. Māmiņai arī prieks un lepnums. Un grūtums. Lai arī palīgu un apraudzītāju daudz, pašai visam darāmajam spēka vēl nepietiek. Jo teim Jānim atvaļinājumu viņa priekšnieceba tieši šais, ģimenei grūtākajās nedēļās, nekādi nav varējusi piešķirt. Ari citu rūpju

gana. Tie paši dvoņu rati izrādījās ilgi meklējumi. Bet atrasti — lieli un smagi (nu taisni kā mašina). Ari drēbītes — zēniem no jauna pārkamās, taču veikala plaukti, kā par spīti, vai nu tukši, vai «rozā». Taču tās vēl vieglākās no rūpēm, ko ar savu ierašanos spējuši sagādāt mazi brāļuki. Viņiem jāaug, bet kopā, kā las ir pasaulē iekārtots, augs arī prieki un raizes. Visai ģimenei kopīgi.

Bet šobrīd brāļi ir 3 nedēļas un 4 dienas veci, ēdelīgi, ļoti līdzīgi un līdzīgi (jo, kad Jānītis raud, Pēterītis allaž nógaida, un — oirādi). Viņiem patik sūkāt dūriti un ļauties, lai miļas rokas paucina un, protams, lai māmiņa vai māsiņas padzied par mazo Jānīti vai Pēterīti.

Un tā arvien, tikko būsīm apdziedājuši Jāniša zilos svārkus, pāri rasainām plāvār rītausmā nāks Pēterītis savos pīspelēkajos. Balsis jau būs atlabušas pēc dižās Jāņu ligošanas, un kāda ligo dziesma tiks arī Pēterim. Ari Veiguļu ģimenē skaitākās dziesmas vienmēr skanēs jūnijā. Un smaidīgi ligotājiem preti vienmēr panāksies brāļi Jānis un Pēteris.

S. JOKSTE

ATTĒLĀ: Veiguļu ģimene (no kreisās): māsiņas Jana un Ilze, tētis Jānis un māmiņa Antonīna. Bet, kurš te ir Jānis, kurš — Pēteris, zina tikai savējie.

J. SILICKA foto

Aktīvi palīdzēt pārbūvei

(Sākums 1. lpp.)

valsts, kooperatīvajam, nomas īpašumam attīstīties arī privatais (ja kādam šis termins nepatīk — lai sauc personiskais) īpašums. Protams, bez cilvēka ekspluatācijas. Privatīpašums pastāv daudzās sociālistiskajās valstīs, un tur, kā zināms, cilvēki dzīvo labāk nekā mēs.

Nepieciešams parorientēt plānošanas principus. Mēs runājam tikai par plānoto radītāju izpildi, bet radītāji neaizspoguļo cilvēku vajadzības. Jo — kas ir socialisms? Kam tas domāts? Cilvēkam. Tāpēc plānojot mums ir jāņem vērā, cik katrs no mums palēre, sākot ar metālu un beidzot ar pārtikas produktiem. Lūk, arī šis un citas domas es gribēju izteikt kongresā, bet debātes bija pierakstījušies vairāk nekā 700 deputāti, tāpēc tikt tribīnē nebija iespējams.

— Kādas uzdevumus sākat risināt pēc atgriešanās no kongresa?

— Republikas ekonomiskā suverenitāte — las ir galvenais merķis, kura dēļ mani nepalaida pat atvaļinājuma, jo es piedalos programmas izstrādāšanā, kas bus jāizstrādā Latvijas PSR Augstākās Padomes sesijā. Es nenozēloju un ziedošu šai lietai visus spekus un laiku, jo uzskatu, ka bez ekonomiskās suverenitātes mēs nespēsīm atrisināt sakrājušās problēmas. Sodien taču tikai 5 — 10 procentus jautājumu, kas skar republikas attīstību, izlemj Latvijas PSR Ministru Padome, pārējie 90 procenti atrodas Vissavienības orgānu kompetencē. Tāpēc ekonomiskā, ekolo-

ģija, sociālajā sfērā ir pārspilējumī un kļūdas. Bet mums uz vietas taču labāk zināms, kas nepieciešams republikai un tās iedzīvotājiem un kas nav vajadzīgs.

Beidzot japanak, lai darbotos sociāla taisnīguma princips, sociālista princips: katram pēc padarītā darba. Bet tagad tā nav. Caur budžetu, izmantojot dažādus maksājumus, cenas, citas ekonomiskās spēles mūs vienkarši aplaupā: sak, strādājiēt kā gribat, bet dzivosiet vienaiņa kā visi. Tas ir nelaisnīgi. Analīze rāda, ka mūsu republika strādā ievērojami labāk nekā citi valsts reģioni. Pēc 1987. gada datiem Latvijā, reķinot uz vienu iedzīvotāju, saražotas preces par 1414 rubļiem, bet pārtikas produkti par 840 rubļiem. Turpretim Krievijas Padomju Federatīvajā Sociālistiskajā Republikā saražoti pārtikas produkti tikai par 380 rubļiem, daudz mazāk izlaists arī plaša pāterija preču. Republika sanem izejvielas: naftu, gāzi, vilnu, kokvilnu. Bet ik gadu mēs izveidam produkciju (pēc esošajām cenām) par pusotra miljarda rubļiem vairāk nekā ieevdam. Tāpēc mes arī gribam, lai katra republika dzīvotu tā, kā strādā.

— Runa ir tikai par ekonomisko suverenitāti. Bet kāda ir jūsu attieksme pret Latvijas Tautas Frontes Domes valdes aicinājumu?

— Es nevaru atbalstīt aicinājumu atdalīties no Padomju Savienības. Uzskatu, ka cilvēki, kur ir tā autori, nav tāredzīgi politiķi. Pienemsim, ka esam republikā sarīkojuši referendumu un ir balsu

vairākumu iedzīvotāji nobalsojuši par Latvijas izstāšanos no PSRS. Bet kas būs rit? Populāra lozunga dēļ, autoritātes iegūšanai šādu aicinājumu var izvirzīt. Taču republikas ekonomika ir tik cieši saistīta ar Padomju Savienības ekonomiku, ka eksistēt bez šīm saiknēm šobrīd praktiski nav iespējams. Par to nevar būt nekādu šaubu.

Ir arī citi spriedumi: mēs atdalīsīmes no Padomju Savienības, un tad mūs savā paspārnē paņems Eiropas valstu ekonomiskā asociācija. Bet — vai mēs tai esam vajadzīgi? Spriediet paši, kaut vai tīri sadzīviski: vai mēs ar savu tādas kvalitātes produkciju tur kādam esam vajadzīgi? Vārbut tur vajadzīgi tādas kvalifikācijas strādātāji ka mēs? Ari — nel Pie viņiem tāpat ir bezdarbs. Kam viņiem vajadzīgi vēl gandrīz trīs miljoni Latvijas cilvēku? Izeivielas? Jā, tās ir vajadzīgas, bet — no Padomju Savienības, nevis no Latvijas. Mums ir grants, dolomīts, mals, ģipsis. Bet tas nav tas, ko pieprasa pasaules tirgu. Daži atkal cer, ka mūs Eiropa pieņems politisku apsverumu dēļ: redz, viņi atdalījās, mes tagad viņiem radīsim vislabvēlīgākos anstākļus. Dienzēl pasaules mēroga ekonomiskā masu filantropija nevasāt. Tāpēc es esmu par Latvijas suverenitāti, tikai nevis tādu, kādu to iedomājas Latvijas Tautas frontes Domes valdes aicinājuma autori.

L. KARLOVA

(Saisināti no Daugavpils pilsētas laikraksta «Krasnoje znamja»)

to spēš veikti deputāts, kas ir pārliecināti gatavs balsot par neatkarību un tīkai?

Tūlīt var sadzirdēt arī piedāvājumu, ka šos uzdevumus var veikt tikai «speciālisti ar stāžu». Atliek tikai paskatīties uz populārākajiem kāda rajona vadītājiem (rūpniecības, lauksaimniecības, sabiedrības vadības — vienalga) un izvēlēties tādu mazliet radikālāku uzstāšanās reizes. Uzmani — Administrācija nekad nav griežusi nolikt pilnvaras! Kurp mēs tās vadībā esam gājuši un kur nonākuši? Un, ja mētam skatu uz kādu administratoru deputāta izvēles jautājuma,

Vinnēt. Un kas pēc tam?

Vēlēšanu trakums. Pirmās svaigā gaisa vēsmas nobaudījuši, jau esam gatavi jauniem elpas vilcieniem, nedomājot, vai nenoreibsim par daudz. Un, ja aizsākas runas par Latvijas Augstākās Padomes un vietējo padomju vēlēšanām, tad kā azarta spēlē tiek stādīts tikai viens mērķis — vinnēt.

tad būtu jāatceras: «Septiņreiz nomērī, vienreiz nobalso!» Var jau organizēt vēlēšanas pēc katra lielāka politiska pavērsiena un taisnoties, ka iepriekšējās tūres deputāti nav tiesīgi (varbūt nav spējīgi?) risināt jaunus uzdevumus. Bet — kur ir tā robeža, aiz kuras vēlēšana vairs negribēs iet vēlēt? Vai labāk jau tūlīt neizmantot daudzpartiju sistēmas veidošanās tendenci? Deputāta darbības principi tādā gadījumā acīm redzami atšķirsies. Ja pasreizējā vienpartijas sistēmā deputātam jāpārstāv VISI sava ap-

gabala vēletāji, tad jau ir pagērēts viņam sadalīties daļās, jo nav un nevar būt vienprātības jebkuros jautājumos lielākai ļaužu grupai. Un deputātam atliek pārstāvēt tikai daļu savu vēletāju vai, vienkāršāk, tikai sevi.

Daudzpartiju sistēma ne tik daudz izvēlas deputātu, kā kādas partijas programmu, kas visvairāk apmierina attiecīgo vēletāju. Un deputāts pārstāv padomē nevis vēletāju, bet partiju ar tās programmu. Notiks programmu cīņa.

Un te nu vecā kaluma administratoram nāktos tomēr iziet caur attiecīgās partijas statūtu «sietu»,

darboties attiecīgās partijas dalībnieku kontrolē, pildot viņu uzdevumus un sajūtot opozīcijas aso uzmanību.

Jau tūlīt dzirdami pārmetumi par progresīvo spēku sašķelšanu vēlēšanu priekšvakarā. Bet varbūt iemācīties vienoties un apgūt kompromisu politiku tomēr prasītu mazāk spēku, nekā cīnīties ar tiem jaunajiem administratoriem, kas bez šī daudzpartiju «sietā» centīsies apmierināt savu varaskārī valsts aparātā?

U. SILIŅŠ

Mans deputāts

Liekas, ka tikko kā beigušās PSRS tautas deputātu vēlēšanas, taču domas arvien biežāk pievēršas rudenī gaidāmajām Latvijas PSR Tautas deputātu un Latvijas PSR vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanām.

Lai gūtu priekšstatu par cilvēkiem, kuri ieguvuši cienu un uzticību mūsu rajona iedzīvotāju vidū. LTF Preiļu nodaļa nolēmusi anketas veidā veikt rajona iedzīvotāju aptauju par iespējamiem deputātu kandidātiem.

Anketa ir anonīma. Lūdzam norādīt vienīgi pilsētu vai ciema padomi, kuras iedzīvotājs esat. Tas ir nepieciešams tādēļ, lai gūtu priekšstatu par to, kuriem deputātu kandidātiem kādā apgabalā ir vislielākais atbalsts vēletāju vidū.

Atgādinām, ka par Latvijas PSR tautas deputātu var kandidēt arī cilvēki, kas nav mūsu rajona iedzīvotāji.

Lūdzam būt atsaucīgiem un atcerēties, ka tikai no mūsu pašu aktivitātes būs atkarīgs vēlēšanu rezultāts.

MANS DEPUTĀTS

Table with 2 columns: Latvijas PSR tautas deputātu vēlēšanām and Rajona tautas deputātu padomes vēlēšanām. Includes fields for name and address.

Par Latvijas patiesu suverenitāti

Šī gada 31. maijā LTF Domes valde pieņēma, bet 10. jūnijā Domes apstiprināja «Latvijas Tautas frontes Domes valdes aicinājumu visiem LTF biedriem». Sajā aicinājumā LTF Domes valde izvirza apspriešanai mūsu tautai vitāli svarīgu jautājumu: Latvijas Tautas frontes iestāšanos cīņā par Latvijas pilnīgu politisko un ekonomisko neatkarību ārpus PSRS.

LTF redz nākotnes Latviju kā demokrātisku valsti, kurā visiem tas pilsoņiem, neatkarīgi no to nacionālās un sociālās piederības, politiskās un reliģiskās pārliecības, ir nodrošinātas vienādas tiesības. Latvijai ir jābūt humānisma valstij, kur tiek cienātas cilvēka tiesības, valda likums, ekonomiskā augšupēja ar plašām kultūras attīstības iespējām jebkurai etniskai grupai. Attiecības ar citām valstīm (tai skaitā — ar PSRS) jāveido uz savstarpēji izdevīgu un līdztiesīgu līgumu pamata.

Sada LTF Domes un Domes valdes nostādne būtiski atšķiras no tās, kas ierakstīta LTF Programmā, kur paredzēts cīnīties par Latvijas suverenitāti PSRS sastāvā.

Kadi apsvērumi tad liek LTF tikt karsī mainīt savu galamērķa formulējumu?

Pirmkārt: kopš LTF dibināšanas kongresa ir notikusi vētrains sabiedriski politisko procesu attīstība kā Latvijā, tā citās Baltijas republikās. Šie procesi ir attīstījušies tik strauji, ka LTF Programma vairs objektīvi neatbilst pašreizējā momenta prasībām. LTF savās prasībās sāk atpazīt ne tikai no tādas radikālas organizācijas kā LNNK, bet arī no prasībām, kuras izvirza Lietuvas un Igaunijas PSR Augstākās Padomes. Tādējādi LTF nostāja draud kļūt par bremzējošo faktoru cīņā par valstisko suverenitāti

Baltijas reģionā. Bet tas ir pilnīgi nepieļaujami.

Otrkārt: pēdējo mēnešu notikumi liecina, ka visi centieni sasniegt suverenitāti PSRS ietvaros sastop arvien pieaugošāku centra un iekšējo reakcijas spēku politisku, ekonomisku un ideoloģisku preidarbību, līdz pat kļaudžu vardarbības pielietošanai, kā to apliecina 9. aprīļa traģiskie notikumi Tbilisi.

Treškārt: PSRS Tautas deputātu kongresa gaita liecina, ka tajā virsroku guvis centram paklausīgs konservatīvo spēku vairākums. Šis vairākums iestājas pret savienoto republiku un to tautu centieniem pēc valstiskas suverenitātes. Milzīgais konservatīvo spēku pārsvars kongresa praktiski nedod cerības uz reālam izmaiņam visās dzīves sfērās. Arvien skaidrāk kļūst redzams, cik nepamatota ir cerība uz «labo caru» un «labo centru». Mēs varam pašlaik tikai vienīgi pašiem sevi.

Tā kā LTF Programma mainīt tiesīgs ir tikai LTF kongress, tad iepriekš minētais LTF Domes valdes paziņojums ir uzskatāms vienīgi par aicinājumu uz diskusiju, kuras mērķis ir noskaidrot, kā LTF biedru, tā arī citu republikas iedzīvotāju attieksmi pret šādu LTF vadības nostājas maiņu.

Sajā sakarā LTF Preiļu nodaļa aicina ar anketas palīdzību izteikt savas domas par šo jautājumu. (LTF Domes valdes aicinājumu varat izlasīt laikrakstos «Padomju Jaunatne» (12. jūnijs) un «Atmoda» (15. jūnijs).)

Anketa ir anonīma. Lūdzam vienīgi norādīt savu tautību un Latvijā nodzīvoto laiku.

Ja vēlaties, savas domas varat izteikt arī garākā vēstulē.

Nodibināta LNNK grupa

Daudz aculiecinieku ir bijis tam, kā Jersikas pilskalnā priekš saulei un gaismai uzviļas sarkanbaltsarkanais karogs — mūsu tautas svētkums.

Pirmo reizi tas notika 26. maija rajona apsejībās, lai suminātu paveikto, aicinātu jaunam darba cēlienam. 4. jūnijā tas pulcēja atpūtai, kad mūsu sirmajā pilskalnā

sanaca visa rajona dejas entuziasti uz savu pirmo lielo koncertu. Daudz mazāk zina to, ka sarkanbaltsarkanais karogs virs pilskalna līka pacelts arī trešo reizi. Šoreiz, lai aicinātu cīņā par brīvu un neatkarīgu Latviju, dibinot LNNK Jersikas grupu.

J. EIDUKS

Aicinām uz dialogu

15. jūnijā notika LTF Jersikas grupas sanāksme, kurā nolāsija un apsprieda 31. maija LTF Domes valdes aicinājumu.

Jersikas grupa vienbalsīgi atbalstīja šo LTF Domes valdes aicinājumu, uzskatot, ka pašreizējā situācijā Latvija valstisku neatkarību var iegūt tikai arpus PSRS saistāva.

Atkārtoti izvirzīta prasība kolhoza valdei nodrošināt atklātumu, izvietojot visiem pieejamā vietā sapulču un valdes sežu lēmumus. Atkārtoti prasījām arī kolhoza inženier tehniskajiem darbiniekiem

nepieļaut degvielu un smērvielu noplūdi zeme un ūdeņos.

LNNK un LTF Jersikas grupas pieņema kopēju aicinājumu LTF, LNNK, grupai «Helsinki-86», VAK, Latvijas atdzimšanas partijai un citam demokrātiskām organizācijām, aicinot šīs organizācijas un to vadītājus uz dialogu kopējās politiskās un ekonomiskās programmas izstrādāšanai brivas un neatkarīgas Latvijas atjaunošanā. Aicinājums nosūtīts laikrakstiem «Padomju Jaunatne» un «Atmoda».

LTF Jersikas grupa uzņēma septiņus jaunus biedrus.

M. VAIVODE

LTF, LNNK, GRUPAI «HELSINKI-86», VAK, LATVIJAS ATDZIMŠANAS PARTIJAI UN CITĀM DEMOKRĀTISKĀM ORGANIZĀCIJĀM, KURAS VĒLAS REDZĒT BRĪVU UN NEATKARĪGU LATVIJU

LTF un LNNK Jersikas grupu aicinājums

Masū informācijas līdzekļos un dažāda līmeņa sanāksmēs arvien biežāk jūtama demokrātisko organizāciju savstarpēja «rīvēšanās», citās organizācijās darbības populozāna, savstarpēja vainu meklšana. Tā vien šķiet, ka šajā, Latvijai tik grūtajā laikā, daži lideri domā tikai par savām personīgajām ambīcijām.

LTF un LNNK Jersikas grupas aicina visas Latvijas demokrātisko organizāciju vadošos orgānus, pieaicinot juristus, ekonomistus un zinātniekus, uz kopīgu sanāksmi, kurā līdzīgi Baltijas Asamblejai varētu izstrādāt kopīgu darbības programmu, rodot kompromisu strīdīgos

jautājumos. Mērķis — brīva un neatkarīga Latvija — visiem ir saprotams, bet jābūt skaidriem arī ekonomiskajiem un politiskajiem līdzekļiem, ar kuriem šo mērķi var sasniegt. Jābūt izstrādātai stratēģijai un taktikai, jāizstrādā arī suverēnās Latvijas ekonomiskais un politiskais modelis. Ar haotisku darbību un savstarpējiem apvainojumiem neko nenasniegsim. Pirms parnest otram, vienmēr atcerieties A. Repšes teikto: «Nemeklēsim to, kas mūs šķir, bet gan to, kas vieno».

Būsim vienoti Latvijai!

LTF UN LNNK JERSIKAS GRUPAS

Notika saruna

23. jūnijā pēc partijas rajona komitejas biroja sēdes tā locekļi tikās ar LTF Preiļu un Livānu nodaļu pārstāvjiem.

Biroja locekļu mērķis bija iepazīstināt ar rezultātiem (nosauktajiem deputātu kandidātiem), ko devusi partijas rajona komitejas veiktā rajona iedzīvotāju anketēšana. Tikā ierosināts jau todien no izveidota saraksta izvēlēties kopīgas kandidatūras, kuras ieteikti darba kolektīviem izvirzīšanai un kuras atbalstīs kā partijas komiteja, tā LTF nodaļa.

Tā kā anketēšana aptverusi nelielu iedzīvotāju daļu (200) un klātesošie LTF biedri nejutās tiesīgi lemt visu vārda, nekāda kopīgu kandidātu izvirzīšana nenotika. Tautfrontieši pastāveja uz to, ka savu viedokli izteiks pēc savas — LTF — anketas rezultātu apkopšanas.

No vēlēšanām saruna novirzījās uz šobrīd aktuālo LTF Domes valdes aicinājumu un Latvijas suverenitāti ārpus PSRS. Daži biroja locekļi bija pret to krasi negatīvi noskaņoti, nosauca 31. maiju par dienu, kad «Latvijā beidzās pērētroika».

Trešais jautājums — LTF informatīvās lappuses veidošana. Te domas dalījās, un šodienas lappuse ir pirmā un pēdējā, jo nākamās veidot vairs nav lauts.

Sarunas laikā iepriecināja fakts, ka ne visi biroja locekļi domā «vienādi pareizi», ka domas atšķiras.

S. JOKSTE

Replika

22. jūnijā Livānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā notikušajā partijas rajona komitejas biroja izbraukuma sēdē, ko translēja pa vietējo radiotelevīziju, biroja locekļi b. Kuzmins cita starpā runāja arī strādnieku vārdā. Bet man nav skaidrs — kādu strādnieku? Vai mūsu rūpnīcās, ceha, iecirkņā, no las strādnieku vārdā? Un kuru konkrēti?

Līdzīgas runas, kur vispārināti tiek minēta strādnieku šķira, nepatīkami asociējas ar šī pavasara mītiņos dzirdētajām, arī — strādnieku vārdā.

Un vēl — par uzrunu «kung». Redziet, latviešiem (arī daudzām citām tautām) šī uzruna nāk no ļoti seniem laikiem, no daudz senākiem nekā uzruna «biedrs» un tā pierder pie latviešu kultūras.

Kungi un dāmas mūsdienās strādā ne sliktāk kā biedri un biedrenes. Tā ka, ja tās rāda raizes, tad vēli. Un man liekas, ka to maizīti, ko mēs visi ēdam, to lielāko tiesu ir izaudzējuši Latvijas kungi, jo biedri vairāk ir nodarbināti dažādās valsts iestādēs un orgānos.

A. KLEINA

Form for LTF Domes valdes paziņojumu (atbalstu; neatbalstu; uzskatu par pārsteidzīgu) with fields for name, address, and signature.

Tā kā LTF rajona nodaļām nav savu telpu, aizpildītās anketas lūdzam sūtīt līdz 15. jūlijam: Preiļos — laikraksta «Leņina Karogs» redakcijā, S. Jokstei; Livānos — pastā «Uz pieprasījumu», LTF nodaļai.

Lappusi sagatavoja LTF Preiļu un Livānu nodaļu Domes valdes.

No 12 līdz 14. jūnijam Lēdmanč nōtika LPSR 3. ārpusskolas iestāžu jauno tūristu sacensības. Sagad Preiļu pionieru namu pārstāveja Rudzētu vidusskolas komanda.

Jauniešu grupā mūsu komanda (Andris Svencis, Jānis Laizāns, Valērijs Pastars, Dainis Meņšikovs, Arimanda Daukste, Ineta Saulīte, Līga Čakule un Guntā Bernāne) izcināja trešo vietu kopvertējumā. Jāatzīmē, ka Guntā Bernāne izcināja pirmo vietu novadpētniecības viktorinā par Ogres rajonu, bet Valērijs Pastars ieguva trešo vietu fotogrāfijā. Tūrisma tehnikā komanda izcināja pirmo vietu.

Vecāka grupa (Aivars Berziņš, Dainis Kivlenieks, Jūris Reinis, Jānis Čakuls, Sandra Kusiņa, Liāna Ližbovska, Katrīna Ģīzbovska un Rudīte Viljuma) izcināja astoto vietu.

V. SPRINGIS,

Rudzētu vidusskolas direktors

PAZIŅOJUMS

Bijušās partizānu vienības «Daugavieši» vadība lūdz partizānus un atbalstītājus noformēt iesniegumu (pēc vispārpieņemtā standarta) un nosūtīt: 226250, Rīgā, Raiņa bulvārī 15, Lidijai Zeilišai. Iesniegumu rakstīt partijas vēstures institūtam,

norādot savu adresi (kara gadu uzvārdu) un to, ka lūdz izsniegt Latvijas partizānu kustības dalībnieka (vai atbalstītāja — sakarņieks, informators) aplieciņu, jo ir darbojies partizānu vienībā «Daugavieši».

Gribam strādāt

Pienākusi sēngaiditā vasara. Vieniem tas ir sēnu un ogu laiks, zvejošana un vienkārši atpūta, bet citiem — iespēja nopelnīt kaut nedaudz, bet naudu. Jā, runa ir par skolēniem.

Ieskatisimies, kāda situācija ir tagad.

Preiļos ir pietiekoši organizāciju, kas varētu nodrošināt ar darbu, ja ne visus, tad vismaz to skolēnu lielāko daļu, kuri velas strādāt. Bet ne visur mēs esam gaidīti. Ja arī pieņem darbu, tad bez mazākas palikas. Iekārtoties darba biežī traucē nepilngadība. Trīspadsmit, piecpadsmitgadiem zēniem atsaka tikai tāpēc, ka viņiem vēl nav sešpadsmit gadu.

Kā piemērs — reals fakts. Skolnieks, jau vienu desmitajā klase, nolēma vasaras brīvlaikā nopelnīt naudu personīgajiem izdevumiem. Pazaudējis dienu medicīnas komisijai, savācis izziņas, viņš atnāca uz darbīkārtošanas biroju, jo ļoti ļabi zināja, ka šeit ir kādas organizācijas pieprasījums pēc strādniekiem. Skolēnam ieteica atnākt

nākošajā dienā. Kad viņš atnāca, viņam laipni atteica — strādnieki nav vajadzīgi.

Bet ko lai saka par jaunāko klašu skolēniem?

Protams, var iebilst: sliņķi, slaisi. Jā, gadās arī tādi, iacu ne visi ir vienādi. Jāpajautā tad tiem, kuri mūs par tādiem uzskata: ko jūs esat darijuši, lai mums iemācītu darba tikumu? Ak, skolas dārzīņš?

Ne, bērnus no mazotnes jādārina nevis pie gaišajām dzīves pusēm, bet pie tās realitātes. Tagadējie priekšnieki kabinetos — pagātnē tie paši skolēni, un viņi noteikti izjuta tās problēmas, kas sairāuc arī mūs. Ja skolēns sāks vērtēt un lepoties ar paša nopelnīto naudu, tad viņš cienīs arī cīta darbu.

Tīciet, ieguvēji būsim mēs visi.

S. JEVTUŠINS,

Preiļu 2. vidusskolas skolnieks

Redaktors P. PIZELIS

Aicina mācīties Pazīņojumi Līdzjūtības

FR. ROZINA MALĒAS SOVHOZTEHNIKUMS uzņem audzēkņus zootehnikas, lauksaimniecības mehanizācijas, ņķu un būvju celtniecības un ekspluatācijas specialitātēs.

Tehnikumu beigusie iegūst zootehnikā, tehnikā-mehānikā vai tehnikā-celtniecībā kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursus uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajosursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums visās specialitātēs 3 gadi 10 mēneši.

Mācību laikā audzēkņi iegūst papildu profesijas: mehanizētās slaukšanas meistara, III klases traktorista-mašīnista, III kategorijas konstrukciju montētāja, II kategorijas apmetēja, galdnieka, mūrnieka, B un C kategorijas vadītāja tiesības (atkarībā no specialitātes).

Ar 1989./90. mācību gadu tiek uzsāktas astoņgadīgo skolu absolventu sagatavošana jaunā specialitātē «Lauksaimniecības produkcijas ražošanas tehnoloģijā un organizācijā», kurā audzēkņi apgūst fermeru saimniecību, nomas kolektīvu un lauksaimniecības kooperatīvu vadības lemanas, kā arī iecirkņu priekšnieku un brigadieru darba lemanas. Audzēkņi apgūst videjo un vispārējo lauksaimniecības izglītību ar tiesībām turpināt mācības augstskolā. Pamata tiks apgūtas lauksaimniecības mehanizācijas, kā arī agronomijas, zooveterinārijas, ekonomikas u. c. lauksaimniecībā nepieciešamās zināšanas. Audzēkņi saņem plašu profila tehnologa organizatora diplomu, iegūst šoferu, traktorista un citas lauksaimniecības vadības atļaujas.

RĪGAS 22. KUĻU BUVĒTĀJU ARODVIDUSSKOLA

aicina astoto klašu absolventus turpināt apgūt vidusskolas izglītību un iegūt arī šādas specialitātes: virpotājs, gāzes un elektrometinātājs, kuļu korpusu remontētājs, cauruļvadu līcējs (kuģos), kuļu remontatslēdznieks. Mācību ilgums — trīs gadi. Arodvidusskolā ir kopmītnes, apgādā ar bezmaksas uzturu (ceturtdienā) un jūrnieka formas tērpu.

saimniecības tehnikas vadības tiesības, apgūst atslēdznieka, elektriķa, celtnieka u. c. lauksaimniecībā nepieciešamo darbu pamatiem. Apmācības jaunajā specialitātē notiks latviešu valodā.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rubļu stipendiju mēnesī, teicamnieki par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami, — par 25 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca. Visās specialitātēs 1989./90. mācību gadam tehnikumā uzņem bez iestājekāmēniem.

Dokumentus audzēkņiem ar astoņgadīgo izglītību pienēms līdz 12. jūlijam, bet vidusskolu absolventiem līdz 15. augustam.

Jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (086 y veidlapa), 5 fotokartīņas (3x4 cm), izraksts no darba grāmatas (ja ir praktiskā darba stāžs), darba vietas komandējums (personām, kuras mācīties uz tehnikumu komandē organizācijā), pase, dzimšanas apliecība, kara klausības apliecība (jāuzrāda).

Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme ar autobusu: «Rēzekne — Glužneva — Malta» vai «Rēzekne — Vertuksna — Maltes sovhoztehnikums». Mūsu adrese: Rēzeknes rajons, pasts «Luznava», Fr. Rozina Maltes sovhoztehnikums, indekss 228113.

Telefoni: Lūznava 45314, 45481, 45370. Gaidām sovhoztehnikuma Administrācija

ras reizes dienā) un jūrnieka formas tērpu.

Arodvidusskolā uzņem bez iestāju eksāmentem. Var iegūt arī kuļu iekārtu montēšanas un regulēšanas atslēdznieka specialitāti. Mācību ilgums — viens gads. Pec 9. — 10. klašu beigšanas var mācīties viengadīgajā grupā vai arī arodvidusskolas otrajā, trešajā kursā.

Skolas adrese, Rīga — 15. Gāles ielā 15. 22. arodvidusskola. Tālruni: 342974, 342978, satikšme ar 2. vai 24. autobusu.

Jūlijā un augustā Preiļu rajona centrālā bibliotēka svētdienās BŪS SLĒGTA.

Preiļu rajona bērnu bibliotēka svētdienās un svētdienās BŪS SLĒGTA.

VISĶU SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

- agronomijas nodaļa ar dārzkopības specializāciju — latviešu plūsmā, agronomijas nodaļa — krievu plūsmā, lauksaimniecības mehanizācijas nodaļa — latviešu un krievu plūsmā. Apmācību laiks 3 gadi 10 mēneši. Vidusskolu beigus uzņem II kursā. Apmācību laiks 2 gadi 10 mēneši.

Jāiesniedz šādi dokumenti: noteiktas formas iesniegums, aplieciņa par izglītību (oriģināls), medicīniskā izziņa (forma Nr. 026/y) no iepriekšējās mācību iestādes.

medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y), 6 fotokartītes (3x4 cm), raksturojums, izraksts no darba grāmatas vai kolhoznieka grāmatas (personām ar darba stāžu), pase, dzimšanas apliecība jāuzrāda personīgi uzņemšanas komisijā, norikojums audzēkņiem, kuru komandē saimniecības Dokumentus pienēms no 1. jūnija līdz 7. jūlijam. Visās specialitātēs sovhoztehnikumā pieņem bez iestāju eksāmentem uz dokumentu konkursa un individuālo pārrunu pamata.

Audzēkņi, kuri sekmīgi mācās, saņem stipendiju 30 rubļus, teicamnieki par 50 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «4» un «5» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, — par 25 procentiem vairāk. Audzēkņi, kuru komandējus saimniecības saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca. Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme ar autobusiem Daugavpils — Aelona, Daugavpils — Skeltova, Daugavpils — Dagda (caur Višķiem). Adrese: 228437, Daugavpils rajons, o. n. «Višķi-1». Višķu sovhoztehnikums. Telefoni — 72388, 72187, 72135.

DAGDAS LAUKSAIMNIECĪBAS ARODVIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

- plaša profila traktorists mašīnists (C kategorijas vadītājs), mācību ilgums trīs gadi, lopkopības meistars ar mājterapijas darbu iemānām, mācību ilgums trīs gadi, virsdrēbju šuvēja, mācību ilgums trīs gadi, meliorācijas darbu mehānizators (C kategorijas vadītājs), mūrnieks betonētājs, mācību ilgums viens gads, trešās klases traktorists mašīnists, mācību ilgums viens gads. Mācības notiek krievu un latviešu valodās. Ir kopmītnes. Dokumentus pienēms: pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās no plkst. 9.00 līdz 17.00, sestdienās — no plkst. 9.00 līdz 15.00. Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti: dokuments par izglītību, medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y), dzimšanas apliecības kopija, izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu, sešas fotokartīņas (3x4 cm). Dokumentus, var izsūtīt pa pastu. Arodvidusskolas adrese: 228474, Krāslavas rajons, Dagda, Brīvības ielā 3. Tālruni: 53559, 53092.

Lai teva mīta paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt. (I. Mežnora)

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Sunepai, no TEVA atvadoties. Darba biedri

Skaistums, laime un ziedi, — Viss, kas bij jaunībai lemts. Izskanēs skanīgā dziesmā. Mūžīgā klusumā nemts. (A. Elksne)

Sāpju brīdī sērojām kopā ar Annu Lazdāni un viņas tuviniekiem, DELU Aivaru pāragri zaudējot. «Brūveru» termu kolektīvs

Tu aizgāji peksnī, Vienā mirklī pārvilki svitru visam — Draudzībai, dzīvei un vasarai. (D. Avotiņa)

Esam skumju brīdī kopā ar mūsu biedra ANTONA ZNOTIŅA piederīgajiem, viņu kapu kalniņā izvadot. Jersikas TF biedri

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI

vajadzīgi darbā stikla formējošo mašīnu operatoru mācekļi, stikla formējošo mašīnu operatori, kristāla izstrādājumu slipētāju mācekļi, kristāla izstrādājumu slipētāji, transportstrādnieki, šihtas veidotāji, stikla pūtēji, atslēdznieki, automātikas un kontrolmēraparātu atslēdznieks, apdarinātāju mācekļi, apdarinātāji, autotransporta mehanīķis, inženieris enerģētiķis, juriskonsults, drošības tehnikas inženieris. Pieteikties Livānu stikla fabrikas kadru daļā, tālrūni: 43171 un 44279.

Kam, laimīte, skopa bijī. Manu daļu vēlēdama? Kam tu mani jaunu, stipru Zemes mātēi apsolījī? (T. dz.)

Sāpju brīdī esam kopā ar Lazdānu ģimeni, no DELA Aivara atvadoties uz mūžu. Kolhoza «Jersika» kolektīvs

Dzīmtā puse nesagaidīs, It nekad vairs tevī mājās. Labās acis neatsmaidīs. Zeme, zeme pāri klajas. (M. Bārbale)

Esam kopā ar Zinaidu Brakovsku sāpju brīdī, kad pēdējie ziedi gulst uz TEVA kapa. Kaimiņi

Mans sliekšnis velti tavas kājas gaida par sevi pārkāpjam, un mana istabā viens stūrītis klusi raud bez asarām. (Apsedēls)

Izsakām līdzjūtību ANTONA ZNOTIŅA piederīgajiem, izvadot viņu smiltājā. Kolhoza «Jersika» kolektīvs

LENINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

REDAKCIJAS TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, korespondents — 22203, korektori, grammatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiēdlūksne, Ofsetiespiedums. «Lenina Karogs» («Ленинский знамя»). Газета Прейльскаго районного комитета КП Латвии и районного Совета депутатов на латышском языке.

Metiens 14 174 eksemplāri (latviešu valodā — 9 935 eks., krievu valodā — 4 239 eks.), Indekss 68169. Pas. 921.